

Huiskamercafé in Gronings dorp gaat na bijna 250 jaar dicht

In 't Jopje hoorde iedereen erbij

Van onze medewerkster
Karin Sitaling

THESINGE Gut ja, de schietpartij. Of het echt gebeurd is, weet niemand. Het is wel een van de sterke verhalen die rondgingen bij de borrel in huiskamercafé 't Jopje in het Groningse Thesinge. De kroeg sluit; het huis is verkocht en de nieuwe eigenaar zet de kroeg niet voort. Vorige week zaterdag was 't Jopje voor het laatst open voor de stamgasten. Vrijdag was er de laatste bruiloft.

Het moet in de jaren vijftig zijn geweest; Jacoba Schipper stond nog achter de toog. In de kroeg brak een vechtpartij uit. Ter waarschuwing loste de veldwachter een schot in de zoldering. Eigenares Susan de Smidt (55): 'De waardin schrok zo van het kabaal, dat ze door dat luikje probeerde weg te komen.' Ze wijst lachend naar een opening in de muur. 'Maar Jacoba was nogal fors en kwam vast te zitten. Met z'n allen hebben ze haar toen losgetrokken.'

Sinds de bouw in 1762 is het gebouw bijna altijd als kroeg in gebruik geweest. Er was eens een onderbreking van 25 jaar. Maar toen De Smidt het pand kocht in 1994, blies ze de kroeg nieuw leven in.

Dat ging per ongeluk. Een buurvrouw die heel klein woonde, vroeg of ze daar haar verjaardag mocht vieren. De Smidt bestelde gebak en maakte hapjes - en ontdekte dat ze dat heel leuk vond. In eerste instantie stelde ze 't Jopje elke zaterdagmiddag open. Later schroefde ze dat terug naar eens per maand. Ze kreeg een baan buitenshuis en ging meer dagen werken.

Altijd zat het vol rond de stamtafel. Dorpelingen, maar ook passanten: iedereen kon aanschuiven voor bier, gehaktballen en droge worst. Iedereen hoorde erbij, in 't Jopje. Da's ook het geheim, vermoedt De Smidt. 'Het is echt een huiskamer. Met etentjes komt er een dekschaal op tafel en schept iedereen zijn eigen bord op. En geen gedoe met halfvolle wijnglazen. Mijn glazen zijn tot de rand gevuld.'

Behalve op de vaste zaterdag was 't Jopje op afspraak open. Verjaarda-

Het laatste bruiloftsfeest in huiskamercafé 't Jopje in Thesinge, vorige week vrijdag. Op de achtergrond schenkt eigenares Susan de Smidt koffie in voor de gasten. 'Het is moeilijk zoiets winstgevend te maken.'

Foto Harry Cock / de Volkskrant

gen, trouwerijen, vergaderingen - kon allemaal. De 18de-eeuwse houten tapkast vol ornamenten is als enige over uit de oorspronkelijke periode. De rest hebben De Smidt en haar toenmalige man zelf verbouwd en verzameld.

Waar de Thesingers nu heen moeten? Er is nog een kroeg, maar die is alleen voor bijzondere gelegenheden open, en het dorps huis is prachtig, maar geen kroeg, zegt stamgast Rudy

Noordenbos. Hij kwam vijftien jaar geleden vanuit Groningen in het dorp wonen en leerde het kennen aan de stamtafel van 't Jopje.

'De eerste keer dat ik er kwam, ging aan mijn ene kant een bouwvakker zitten. Aan de andere kant een personeelsdirecteur. In de stad hebben alle clubjes hun eigen kroeg. Hier is het hele dorp je clubje. Die sociale functie is heel belangrijk.'

De Smidt heeft nog geprobeerd de

woning met kroeg en al te verkopen. Er waren kijkers die daarvoor voelden, maar uiteindelijk lukte het niet. 'Het is ook moeilijk om zoiets winstgevend te maken', zegt De Smidt, die binnenkort verhuist naar Groningen.

Nu trekt André van de Nadort erin, de burgemeester van de gemeente Ten Boer, waar Thesinge onder valt. *No hard feelings*, zegt De Smidt. 'Ik heb absoluut het gevoel dat het huis in goede handen is. Hij ziet de waarde ervan

in en heeft toegezegd de deuren af en toe open te zetten.'

De laatste dag was hartverwarmend. Vrouwen uit het dorp hadden de hapjes verzorgd; voor een keertje hoefde de waardin zelf niets te doen. Aan het eind van de avond gingen de overgebleven gasten nog even de kerk in, op steenworp afstand van de kroeg. 'We hebben het Gronings volkslied staan zingen. Ja, dat was wel een kippenvelmoment.'